

บทละครเรื่องเงาะป่า

ปรับปรุงจากบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
และ บทละครเรื่องเงาะป่าของสาขาวิชาศิลปะการแสดง (นาฏศิลป์ไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ปรับปรุงบทโดย อ.วุฒิชัย คำทวี

ตอน ความในใจ

(จัดฉากเป็นป่าบรรยากาศร่มรื่น มีต้นไม้และดอกไม้บานาพรรณ)

ปีพาทย์ทำเพลงแขกรำพึง

ม่านเปิด

(นางลำหับเดินออกด้านหน้าเวที พลังรำพึงรำพัน)

ร้องเพลงแขกรำพึง

เมื่อนั้น	นางลำหับ เยาวยอด เสน่หา
แต่ไม้ไผ่ มาถล่ม แจ้งกัจจา	ว่าชมพลา ปองจะใคร่ เป็นไมตรี
นางนิก หวาดหวั่น พรันใจ	ครั้นจะโต้ ตอบไป ก็ใช่ที่
จะเลยลูก ลามไป ไม่ดี	มารศรี มิได้เอ๋ย เผยความใน

เจรจา

ลำหับ : ไกลถึงหรือยังจะไม่ไผ่ พี่ว่าเราเดินมาไกลแล้วนะ ว่าไงจะไม่ไผ่(หันหลังไปถามไม้ไผ่)

ไม้ไผ่ : อยู่ข้างหน้านี่เอง รับรองว่าพี่จะต้องชอบ (เดินนำนางลำหับเข้ากลางเวที)

ไม้ไผ่ : ลองมองดูรอบๆตัวสิพี่ ที่นี่แหละ สวยไหม

ลำหับ : โอ้โฮ (มองไปรอบๆ ยิ้มอย่างมีความสุข)

ไม้ไผ่ : เป็นไงล่ะ ตะลึงเลยใช่ไหมพี่

ลำหับ : ดอกไม้งามอะไรเช่นนี้ (เดินไปรอบๆอย่างตื่นตาตื่นใจ)

ไม้ไผ่ : ผู้หญิงกับดอกไม้เป็นของคู่กัน เห็นหรือยังว่าน้องชายคนนี้รู้ใจพี่สาวดีขนาดไหน (ช่วยเด็ดดอกไม้ให้นางลำหับ พลังชะเง้อชะเง้อชมพลาและคนึง)

ไม้ไผ่ : ยังไม่มากันอีกเหรอเนี่ย (บ่นพึมพำ)

ลำหับ : ใครยังไม่มารี ไม้ไผ่

ไม้ไผ่ : เอ่อ... ไม่มีอะไรหรอกจ๊ะ คือว่าวันก่อนเข้ามาดู แล้วเห็นมีกระต่ายป่าออกมาวิ่งเล่นเต็มไปหมด ก็เลยสงสัยว่าวันนี้พวกมันไม่มาเล่นกันอีกเหรอ...

ลำหับ : อู๊ย! มีกระต่ายด้วยเหรอ รู้ใจพี่ไปซะหมดว่าชอบอะไร

ไม้ไผ่ : (เปรยลอยๆ) ไม่ใช่แค่เรื่องดอกไม้กับกระต่ายเท่านั้นนะ แม้แต่ความในหัวใจของพี่ลำหับน้องคนนี้ก็รู้

ร้องเพลงแขกถอนสายบัว

มวลบุปผา นานา สารพัน	รายเรียง เคียงกัน อยู่ไสว
เผยกลีบ เกสร สล่อนไป	ส่งกลิ่นไกล หอมหวาน ยวนฤดี
ภูมร ร่อนล่อม ดอมผกา	ให้อัจฉา สุมาลัย ในไพรศรี
ผู้ช่วยสอย น่าน้อยใจ ไยไม่มี	นารี ชับเพลง ว่างเวใจ

ปี่พาทย์ทำเพลงแขกมอญบางช้าง

(นางลำหับเดินมาหยุดที่ต้นฮาปอง ทำท่าจะเด็ด)

ไม้ไผ่ : (ตามเข้ามาแล้วสังเกตลำหับ) ดอกฮาปอง

ลำหับ : (สะดุ้งเล็กน้อย แต่ยังดูดอกฮาปองอยู่)

ร้องเพลงแขกมอญบางช้าง

มาลี ดอกดั่งสี บานเย็น เห็นหรือไม

ปี่พาทย์คลอเพลงแขกมอญบางช้าง

เจรจา

ไม้ไผ่ : ดอกฮาปอง

ลำหับ : (สะดุ้งเล็กน้อย ยังจับดอกฮาปองอยู่)

ไม้ไผ่ : ดอกฮาปองป่า แทนความหมายว่า...รัก นะพี่ (กระซิบที่ข้างหูลำหับ)

ลำหับ : รักหรือ ก็แค่ความหมายของดอกไม้ล่ะไม้ไผ่

ไม้ไผ่ : แค่ความหมายก็ทำให้ใครบางคนเก็บของที่มีคนฝากมาให้ติดตัวไว้ตลอดล่ะน่า นี่ไงๆซ่อนไว้ในพกผ้า
เลยนะ

ลำหับ : ไม้ไผ่ คำพูดของเจ้า หากมีใครได้ยินเข้า จะกล่าวหาว่าร้าย พี่จะกลายเป็นหญิงชั่วไปได้ เพราะพ่อแม่
จัดการเรื่องหมั้นหมายให้พี่แล้ว การที่มีใจให้ชายอื่นนั่นหาควรไม่ อีกรูปที่พี่เก็บของพวกนี้ไว้ก็ด้วย
เห็นว่าใช้เป็นเครื่องรางกันภัยได้

ไม้ไผ่ : ฉันทขอโทษ ไม่ก็ไม่จ๊ะ แต่ฉันทเป็นน้องทำไมจะไม่รู้ว่าพี่คิดอย่างไร ชมพลาเป็นคนดีและเก่งที่สุดเลยนะพี่
ลำหับ

ลำหับ : พอเถิดไม้ไผ่ พี่ว่าหยุดพูดแล้วมาช่วยพี่เก็บดอกไม้ดีกว่า ดูสิมีแต่ดอกไม้สวยๆ อ้อ! ทางโน้นก็สวย

ร้องเพลงแขกมอญบางช้าง (ต่อ)

ผีเสื้อร่อน ว่อนอยู่ ดุวิไล	งามกระไร นอนผีเสื้อ ช่างเหลืองาม
กินอะไร เกิดที่ไหน ผีเสื้อเอ๋ย	อย่าปิดเลย ตอบต่อ ที่ข้อมถาม
น้องจะได้ ไปเกิด ไปกินตาม	ให้อร่าม เหมือนผีเสื้อ เหลือสวยจริง

ลำหับ : ซึ่งเมตตามาช่วยชีวิตไว้ มิให้มอดม้วยเป็นผี
จะคิดคุณทุกทิวาราตรี ตราบสิ้นชีวิตรายปราน

ร้องเพลงแขกไพรชั้นเดียว (ต่อ)

แต่ข้อ ที่ว่า จะตายตาม ขอห้าม อย่าให้มาก กล่าวขาน
ไม่มีข้อ ควรเห็น เป็นเกินการ ขอประทาน โทษขัด ตัดวาทา

เจรจา

ชมพลา : ตัวเจ้าเองคงไม่เชื่อว่า ชมพลาคนนี้ สามารถตายตามเจ้าได้ พี่นั้นหาบดไม่ เรื่องความรักที่มีต่อเจ้า
ไม่ใฝ่ก็รู้เห็นเป็นพยาน และอีกอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ ก็เหมือนกับเทวดาเจ้าป่ารู้เห็นเป็นใจใน
ความรักของพี่ ชะรอยว่านางไม้คงแปลงมาเป็นงู เพื่อให้พี่กับน้องได้ใกล้ชิดกัน

ลำหับ : หากเจ้าว่าเทวดาเป็นใจ แล้วทำไมเทวดาจึงแกล้งฆ่าเล่น ให้ฮเนาเขาเป็นผู้มาสู่ขอ โปรดเถิดชมพลา
ข้าจนใจที่จะรับไมตรี ข้ากลัวว่าต้องเป็นที่ติฉินให้หมองมัว

ร้องเพลงแขกอาหวัง

แสนฉลาด ช่างตัดขาด ซอกซอน ค่อนว่า

เจรจากลอน คลอเพลง

จะว่าไปโยเล่าถึงเทวา เมื่อไม่เห็นแก่ตาปรากฏมี
แต่ความรักนั้นประจักษ์ในดวงจิต นิมสนิทจงเชื่อน้ำใจพี่
จะยากเย็นเป็นตายร้ายหรือดี ไม่ทอดทิ้งมารศรีจะติดตาม
แม้สู่ขอพ่อแม่ไม่ยอมให้ จะลักไปเดินป่าพนาหนาม

ร้องเพลงแขกอาหวัง (ต่อ)

จงตอบรัก สักนิต อย่าปิดความ ไม่ลวนลาม ให้น้อง ได้หมองมัว

ร้องเพลงแขกกฤติ

จนจิต ข้าไม่ เคยคิด จะมีผิว

เจรจากลอน คลอเพลง

ฝ่ายฮเนาเขาก็ไม่ได้ใกล้ตัว จะดีชั่วฉันใดก็ไม่รู้
ถึงตัวเจ้าเล่าก็ไม่ได้นี้กรรัก ไม่ใฝ่ซึกนำเฉลยก็เฉยอยู่
เจ้ากรรมนำให้มาพบงู เจ้าจึงจู่เข้ามาว่าให้น่าอาย
คิดถึงบุญคุณมีช่วยชีวิต จะจงจิตรักเจ้าไม่จางหาย

ร้องเพลงแขกกฤติ (ต่อ)

เป็นสัจจา กว่าชีวิต จะวอดวาย ข้าบรยาย ตอบเสร็จ จงเมตตา

ร้องเพลงคู่ถนอมนวล

ชื่นอุรา	ชมพลา เห็นสม ปรารถนา
จึงเปลื้อง นาคพรต ที่ผูกมา	ให้กัลยา สวมไว้ ได้กั้นงู
แล้วขอ มะกล่ำ กำไล	ที่นาง สวมใส่ ข้อมืออยู่
ไปชมพลาฯ ต่างหน้า โฉมตรู	จะได้ดู ยามคะนึ่ง ถึงกานดา

ปีพาทย์รับเพลง (จนตัวละครเข้าโรง)

(ชมพลาช่วยนางลำหับเก็บดอกไม้พลาฯหยอกล้อกัน แล้วเดินเข้าเวทีไป)

ม่านปิด

ตอน แต่งนาง ชิงนาง

ปีพาทย์ทำเพลงแขกขาว

(มีเงาะเดินกันขวั๊กไขว่ เตรียมการวิวาท์ฮเนา)

(ยอปานกับมานะเดินออกหน้าม่าน แล้วสั่งพวกเงาะที่เดินไปมาให้ทำงาน)

ร้องเพลงแขกขาว

เมื่อนั้น	ยอปาน เงาะผู้ใหญ่ ใจกล้า
แต่สู้ขอ ลูกสาว ตองยิบมา	เป็นภรรยา นายฮเนา เล่าลือนาม

ร้องเพลงแขกขาว ชั้นเดียว

ส่งข่าว บอกกล่าว ทัวถึง	เตรียมการ อื้ออึง ลั่นหลาม
ยีนคอย เวลา ฤกษ์ยาม	ในสนาม มากลั่น คนเป็นทิว

เจรจา

ยอปาน : ฮเนา ฮเนาเอ๋ย แต่งตัวเสร็จหรือยังละ พวกเพื่อนพ้องมารอกันพร้อมแล้วนะ

มานะ : แหมพ่อ วันนี้เป็นวันสำคัญ ลูกเราก็ต้องพิถีพิถันเป็นพิเศษ

ยอปาน : เดียวมันก็ไม่ทันฤกษ์ยามกันพอดี

มานะ : แหมเค้ารอวันแต่งงานมานาน เรื่องจะพลาดเห็นไม่มี

ยอปาน : อือ... เรื่องแม่ลำหับเนี่ยะใครก็ตามมันไม่อยู่

มานะ : ก็จริง แม่ว่ามันรักของมันจริงๆนะพ่อ

ยอปาน : เอ้าเฮ้ย ฮเนา! จะได้เวลาแล้วนะลูก

(ยอปาน และ มานะ เดินเข้าเวทีไป)

ม่านเปิด

(จัดฉากห้องฮเนา และ ห้องนางลำหับ ไว้คนละฝั่งเวที)

ปีพาทย์ทำเพลงฉุยฉาย

ร้องเพลงฉุยฉาย (พวง)

ฉุยฉาย	ผ้าห้อยปล่อยกระจายแต่ใจชายยังรื้อรื้อ
นุ่งโมรีสีแดงฉูดฉาด	ขาม้าเขี้ยวคาดเข้าไว้ออกตี้ว
ลมพัดสะบัดต้องฟองปลิว	หญิงหรือจะไม่ลืมหัดคิ้วพู่

ร้องเพลงแขกปัตตานี

ในอุรา คับคั่ง นิ่งนิ่ง	เกิดเป็นหญิง จริงสำหรับ รับอดสู
แมนได้ กับชมพลา ชื่นชู	เขารู้ ว่าเป็นคู่ ของฮเนา
กรรมเอี้ย กรรมร้าย นำอายเหลือ	เขาถูกเนื้อ จับต้อง เหมือนของเขา
ยังถือสัตย์ รับซ้ำ กรรมของเรา	ใครรู้เข้า ไม่ชื่นชม ตรมอกกุ

ร้องเพลงฉุยฉาย (พวง) (ต่อ)

นวนานา	อกไหลผายผางดองอาจไม่มีใครคู่
หนุ่มหนุ่มด้วยกันไม่ขันสู้	ลาหลีกคู่หลบละลาน
ช่างกรีดก้อยร้อยมาลัย	หมายใจจะไปแต่งงาน

ร้องเพลงแขกปัตตานี (ต่อ)

ตายเสีย วันนี้ จะพันภัย	แต่คง ไม่พันอายุ ให้ใครขาน
เห็นเขา วุ่นวาย วิวาท์การ	เยาวมาลย์ กำสรด สลดใจ

ร้องเพลงแม่ศรี (พวง)

แม่ศรีเออย	แม่ศรีออกเต็น
ทักทีกนิกเขม้น	ใครจะเห็นแม่ทรามวัย
เหมือนพิชบิลารัก	ปักแน่นภายใน
พิศवासจะขาดใจ	เหลือละแม่ศรีเออย

รับแม่ศรี

(ฮเนาเดินเข้าเวทีไป)

(ลำหับนั่งร้องไห้ ไม่เฝ้าเข็ดน้ำตาให้พี่)

เจรจา

ลำหับ : ไม้ไผ่ พี่เศร้าใจเหลือเกิน
 ไม้ไผ่ : โธ...พี่ อย่าร้องไห้ไปเลยนะ
 ลำหับ : มาถึงขนาดนี้แล้ว จะให้พี่ทำอย่างไร
 ไม้ไผ่ : พี่ลำหับต้องเข้มแข็งนะจ๊ะ ชมพุลานะไม่มีวันปล่อยให้พี่ได้กับอายฮเนาร็อก เชื่อข้านะพี่
 ฮอยเงาะ : ลำหับ ลำหับเอ๊ย...

(นางฮอยเงาะเดินเข้ามาหาลำหับ ไม้ไผ่รีบออกไป)

ลำหับ : จำแม่
 ฮอยเงาะ : ใกล้เคียงแล้วนะลูก แต่งตัวเสร็จหรือยัง

ร้องเพลงแขกตาไม้

นางแสร้ง ขวยเขิน สะเทินฤทธิ์ ฮอยเงาะ เข้ามาใน ทับที่
 จัดแจง แต่งกาย วิไลดี จูงมือ บุตรี ดำเนินมา

ปี่พาทย์รับเพลงแขกตาไม้

(นางฮอยเงาะพานางลำหับเดินเข้าเวทีไป)

ปิดม่าน

ปี่พาทย์ทำเพลงกราวนอก

(ขบวนเจ้าบ่าวออกด้านหน้าเวที)

ร้องเพลงกราวนอก

เงาะน้อย เงาะใหญ่ ไปคึกคึก อีกทีก เลื่อนลั่น สนั่นป่า
 เต็มโลด ลากเลือก เหลือกตา ตบขา เขย่ง เก้งกอย

คั่นรับเฉพาะหน้าทับและเครื่องกำกับจังหวะ

(พวกเงาะส่งเสียง จีบ จีบ ปัง ปัง ตามจังหวะเต้นตบขาติดตลกในขบวน)
 จีบจีบ ปังปัง ประดังเสียง ดังแผ่นดิน จะเอียง ทรุคด้อย
 กวัดแกว่ง บอเลา เป่าลูกลอย ลูกนก ตกฝอย แยกกันพรู

คั่นรับเฉพาะหน้าทับและเครื่องกำกับจังหวะ

เจ้าบ่าว เดินกลาง หว่างสองเพื่อน ไม่คลาดเคลื่อน แซ่ซ้อง ร้องกู่
 ห้อมล้อม รอบอยู่ เป็นหมู่พรู หมายถึง มาสู่ ที่วิวิาว์

ปี่พาทย์รับเพลงกราวนอก - เชิด

(ขบวนเจ้าบ่าวเดินเข้าเวทีไป)

ปีพาทย์ทำเพลงเร็ว

(ขบวนเจ้าสาวเดินออกด้านหน้าเวที)

ร้องเพลงเร็ว

สาวสาว แม่สาวเอวกลม	แต่งกายงามสม ไปช่วยการวิวาห์ (ซ้ำ)
ทั้งสองกำมือ ถือช่อผกา	หอมชื่นนาสา ต้องตาต้องใจ (ซ้ำ)

ปีพาทย์รับ

สาวสาว แม่สาวงามอน	ท่วงท่าอรชร ยิ้มแย้มแจ่มใส (ซ้ำ)
ขับรำทำจริต น่าพิสมัย	ยุรยาดกรีดกราย ให้นาดนวย (ซ้ำ)

ปีพาทย์รับ

ม่านเปิด

(จัดฉากเป็นลานพิธีแต่งงาน)

สาวสาว แม่สาวตาคม	อย่าทำเก๋อกัม เมียงเมินเงินขวย (ซ้ำ)
รำร้ายฝ่ายพื่อน ให้อ่อนระทวย	พาเจ้าสาวแสนสวย ถึงที่วิวาห์ (ซ้ำ)

ปีพาทย์รับเพลงเร็ว

(ทั้งสองขบวนออกเจอกันกลางเวที แล้วเขานั่งที่)

ร้องเพลงมุล่ง

เมื่อนั้น	ฮเนา เกษมสันต์ ทรรษา
เห็นโฉม ลำหับ กัลยา	โสภา งามสิ้น ทั้งอินทรีย์
ยิ่งพินิจ ก็ยิ่งพิศ (ศ)วาสหวัง	ประหนึ่งดัง จะโลม นางโฉมศรี
นีกกระหิม อิมใจ พันทวี	เฝ้าแย้มยิ้ม ยินดี อยู่ในใจ

(ฮเนามองลำหับทำที่เจ้าชู้)

(ชมพลานั่งอยู่ในหมู่คนร่วมงาน ทนไม่ได้จับบาตะลุกขึ้น เงาะแคะรับรังไว้ แล้วพาเดินออกจากลานพิธี)

(ลำหับหันไปมองชมพลาด้วยความตกใจ)

ร้องเพลงแขกฮินดู

เมื่อนั้น	สองเงาะเฒ่า ชื่นชม สมหมาย
ต่างจูง ลูกสาว และลูกชาย	ให้นั่งเรียง เคียงกาย กลางวง
ต่างหยิบ มือมา ให้จับกัน	เป็นสำคัญ ยกให้ ตามประสงค์
แล้วอำนวย อวยพร โดยจำนงค์	ให้ยืนยง คงอยู่ เป็นคู่ใจ

เจรจากลอน

ยอปาน	:	ลูกรัก	จงดูเยี่ยงพยัคฆ์โคร่งใหญ่
		ถึงร้ายกาจอาญาปานใด	ก็มีได้ทำร้ายแก่ลูกเมีย
ตองยิบ:		บุญเหลือ	จงดูเยี่ยงแม่เสื่ออย่าอ่อนเอี้ย
		รักตัวผู้ดูลูกเฝ้ากเกลี้ย	มีศัตรูสู้เสียชีวิตตน
มาเนาะ:		ลูกยา	จงดูเยี่ยงปักษาในไพรสมนต์
		แสวงเหยื่อเพื่อคู่บินวู่ววน	พอได้ผลพาร้อนมาป้อนนาง
ฮอยเงาะ:		ชีนอก	จงดูอย่างนางนกอย่างขนาง
		เมื่อยามทุกข์ปลุกใจให้โศกจาง	ไซ้ปีกหางเข้าคู่อยู่เรียงรัง

ร้องเพลงแขกต่อຍหม้อ

เอยนะ	ลูกไม่ละ ลืมคำ ที่รำสั่ง
มदन้อย สามัคคี มีกำลัง	ว่องก็หวัง พึ่งพา ความการุณย์
ทั้งญาติวงศ์ พงศ์เฒ่า เหล่าสหาย	ขอฝากกาย แม่เฝ้า ช่วยเกื้อหนุน
ข้ารักนาง พ่างชีวิต ทั้งคิดคุณ	ไม่หันหุน โหดร้าย आयสัตว์มัน

ร้องเพลงพราหมณ์ตีต้ำเต้า

ดวงบุปผา มาลี ไม่มีจิต	ยังหันหา อาทิตย์ ที่แสงฉัน
เมื่อยามค่ำ น้ำค้าง ร้างไพรวัน	รับแสงจันทร์ อบอุณ ไม่ชุ่มมัว

เจรจากลอน คลอเพลง

อันนารมีจิตผิตไฉน	แม่นจุใจคงจริงไม่หวังชั่ว
อนิจจาใจสตรีที่เฒ่ามัว	มาพันพัวพาเพื่อนต้องเอื้อนอายุ

ร้องเพลงพราหมณ์ตีต้ำเต้า (ต่อ)

สู่มาลี ก็มีได้ จิตใจเอ๋ย	อย่าหวังเลย ว่าล้าหับ จะนับสหาย
ขอบิดา มารดา อयरระคาย	ท่านทั้งหลาย รู้เห็น เป็นสัจจา

ร้องเพลงทองย่อน (รวบ)

นำฟังเนาะ นำฟัง ช่างกล่าวหนอ	ขออวยพร อยู่ด้วยกัน ให้พรรษา
บอแอ็ด บอแอ็ดไว้ โห่หุฮฮา	คลองรักกัน มั่นวิญญูณณ์ อयर้อนใจ

ปี่พาทย์ทำเพลงร้ว

ตอน หายนะแห่งรัก

(จัดฉากเป็นภายในลำ)

ปีพาทย์ทำเพลงถนอมนวล

ร้องเพลงถนอมนวล (แบบสอดดนตรี)

ดวงสวาท	งามศิริ วิลาศ เฉลิมศรี
อาจโผน จิตชาย ชาตรี	ให้สิ้น รักซีวี หวังชม
แม่นมาตร พลาดมือ ไม่เหมือนหมาย	ควรวางวาย ดีกว่าอยู่ คลาดคู่สม
นี่แล น้ำจิตพี่ ที่นิยม	เกลียวกลม กอดประทับ หลับไป

ร้องเพลง สมารัง1

ไกลยาม รุ่งแจ้ง สิ้นแสงจันทร์	ให้นิมิต ขึ้นปล้น ฝันใฝ่
เตลิดตื่น ตระหนก ตกใจ	ผวาสอด กอดนางไว้ ไม่เคลื่อนคลาย
นางลำหับ สะดุ้งพิน ตื่นนิทรา	เห็นชมพลา หวาดหวั่น ขวัญหาย
เข้ากอด กระทบ รัศกาย	โฉมฉาย ถ้ามความ ไปทันที

เจรจา

ชมพลา : ออย่า! ออย่า! ปล่อยกู! ปล่อยกู!...

ลำหับ : ชมพลา ชมพลา พี่เป็นอะไร ฝันร้ายจั้นหรือ พี่ชมพลา (พลงเขย่าตัวชมพลาให้ตื่น)

ชมพลา : (ลืมนตาตื่นขึ้น) ลำหับ (โผเข้ากอดนางลำหับ) พี่ฝันร้ายนะ น่ากลัวนัก

ลำหับ : มันก็แค่ความฝันนะพี่ ตอนนี่ไม่เป็นอะไรแล้วนะ ไหน...ไหนเล่าให้น้องฟังได้หรือไม่ ความฝันใดกันถึงทำให้พี่หวาดกลัวเช่นนี้

ชมพลา : พี่ฝันว่ามีแรดป่าตัวใหญ่พุ่งเข้าหา มันใช้นอนอันแหลมคมหมายจะแทง พี่ก็วิ่งหลบหลีกสู้กันอยู่กลางป่า ทันใดก็มีเสือลายตัวใหญ่โชนเข้ามา คว่าคาบคอพี่ไว้มัน ตื่นหนีเท่าไรก็ไม่หลุดจากปากมัน ไอ้เสือลายตัวนั้นมันก็กัดขบพี่จนตาย เห็นทีว่าความฝันนี้จะร้ายยิ่งนักนะน้องลำหับ หากเป็นจริงดังในความฝัน อันตัวพี่นั้นก่อนหน้านี้ไม่เคยเกรงกลัวเรื่องความตาย แต่บัดนี้พี่เป็นห่วงก็แต่น้อง (กอดนางลำหับพลงทอดถอนใจ)

ร้องเพลงแขกเข้ารีต

ฟังถ้อย	แน่งน้อย พลอยหม่น หมองศรี
หนักหนาย กลัวจะร้าย มากกว่าดี	ให้ทวิ ประหวั่น พรันใจ
จึงว่า ถ้ามีภัย มาคุกคาม	น้องจะตาม ตายตก หมกไหม้
มิขออยู่ สู้ฆ่า ระกำใจ	จะตามไป เป็นคู่สม กับชมพลา

เจรจา

ชมพลา : โธ่...ลำหับ อย่าพูดอย่างนั้นสิจ๊ะน้อง

ลำหับ : ความฝันนี้ช่างน่ากลัวเหลือเกินพี่

ชมพลา : (แข็งใจปลอบนางลำหับ) อย่าคิดมากไปเลย มันก็แค่ความฝัน พี่ไม่ได้เป็นไรสักหน่อย เอ้อ...นี่ก็เช้าแล้ว
วันนี้พี่ว่าพี่จะเข้าป่าหาอาหารนะ

ลำหับ : อย่าเลยพี่ น้องว่าพี่อย่าออกไปไหนเลยนะ ควรอยู่แต่ในถ้ำกับน้อง น้องเป็นห่วงเหลือเกิน

ชมพลา : เห็นทีจะไม่ได้หอรอกลำหับ เพราะเสบียงอาหารของเราใกล้จะหมดแล้วนะน้อง ถ้ามัวเข้าไป หากเกิดภัย
แล้ง ไม่มีเสบียงสะสมไว้ เราจะอดอยากได้นะน้อง

ลำหับ : ถ้าอย่างนั้นให้น้องตามไปด้วยเถอะนะ น้องเป็นห่วง

ชมพลา : อย่าเลยลำหับ น้องเองก็เหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางอยู่มาก ควรพักผ่อน ไม่ต้องห่วงตัวพี่หรือ
เงาะดออย่างพี่เก่งกาจเหนือใคร อีกอย่าง โบราณว่าไว้ฝันร้ายจะกลายเป็นดี

ลำหับ : จริงสิ ฝันร้ายจะกลายเป็นดี เจ้าป่าเจ้าเขาเจ้าข้าขอให้ความรักของสองเรา เป็นเกราะป้องกันภัย
อันตรายให้พี่ชมพลาด้วยเถิด

ชมพลา : ไม่ต้องห่วงนะลำหับ พี่รีบไปแล้วจะรีบกลับมา

(ชมพลา และ นางลำหับ ปลอบอาลัยกันอยู่สักครู่ ชมพลาที่หักใจเดินออกมาด้านหน้าเวที)

ม่านปิด

(ชมพลาอยู่หน้าม่าน ม่านนี้ที่ชมพลาคาดคิดว่าเกิดขาดลง ชมพลาตกใจแต่ก็พยายามปลอมขวัญตัวเอง)

ชมพลา : ฝันร้ายกลายเป็นดี ฝันร้ายกลายเป็นดี...

(ชมพลาเดินเข้าเวที)

ม่านเปิด

(จัดฉากเป็นป่า มีต้นไม้ที่ละครสามารถใช้แอบได้อยู่ด้านข้างเวที)

ปีพาทย์ทำเพลงแขกโหม่ง

(ชมพลาเดินถือเสบียงอาหารออกมา)

(ฮเนาเดินมองซ้ายมองขวาออกมาแล้วเห็นชมพลา)

ร้องเพลงแขกโหม่ง ชั้นเดียว

ฮเนาเดิน เวียนวน คั่นอยู่	เห็นศัตรู จูโจน โผนเข้าหา
ซึกบาเดะ ขึ้นเขม่น จะเข่นฆ่า	โดดถลา ต่อยุทธ สุดกำลัง

เจรจากลอน คลอเพลง

ฮเนา : มิ่งรีพาเมียกามา

ชาติพาลายโสโอหัง

จงรีบไปพาร้อยชั่ง

ส่งคืนกลับรังมายังกู

เจรจา

- ลำหับ : ชมพลา ชมพลาของเมีย อย่าเป็นอะไรไปนะ
 ชมพลา : (ค่อยๆ ลืมตาขึ้น) ลำหับ ลำหับพี่... พี่เจ็บเหลือเกิน
 ลำหับ : ชมพลาของเมีย เมียมาแล้ว เมียเป็นห่วงจึงตามออกมา ชมพลาพี่อย่าเป็นอะไรไปนะ ถ้าพี่เป็นอะไรไป
 แล้วเมียจะอยู่ได้อย่างไร
 ชมพลา : โธ่... ลำหับของพี่

ร้องเพลงแขกรำพัน

โอ้อ้อ ลำหับ ของเรียมเอ๋ย   ทราชมเชย ผู้เทียม ชีวันพี

เจรจากลอน คลอเพลง

จะขออำลาเจ้าแล้วคราวนี้	มิได้มีชีวิตสืบไป
ฮเนาเขาตามมาสังหาร	ก็พอดต่อต้านเขาได้
มีผู้ลอบยิงจากในไพร	จนใจจำลัดดับชีวิต
พี่ตายจากเจ้าไปทั้งรัก	สุดจะหักห้ามวิโยคโศกจิต
มาดมั่นชีวีพี่ม้วยมิต	จงคืนคิดรักใคร่ในฮเนา
เขาคงพิศวาสไม่บาดหมาง	จงเสียมสร้างวิโยคโศกเศร้า

ร้องเพลงแขกรำพัน (ต่อ)

ให้พี่ตาย วายพะวง ด้วยนงเยาว์   จะหลับตา ลาเจ้า บรรลัย

เจรจากลอน

โอ้อ้อว่าชมพลาของเมียเอ๋ย	ไฉนเลยมาสั่งตั้งนี้ได้
เดาจิตเมียผิดเป็นพันไป	ด้วยนี้กว่าวิสัยเป็นนารี
คงกลัวตายหมายแต่จะหาสุข	ถึงยามทุกข์เขาสักหนอยกก็ถอยหนี
อันฝูงหญิงจริงอยู่ก็มากมี	แต่ใจน้องนี้ไม่เหมือนใคร
รักของน้องปองแต่จะแท้เที่ยง	ไม่หลีกเลียงเซ็ดขามตามวิสัย

(นางลำหับคว่ำบาเดะจากมือชมพลา)

จะให้พ่อวายชนม์พันห่วงใย   เมื่อเกิดไหนได้ครองอยู่คู่ชีวี

(นางลำหับเงื้อมมือขึ้นแล้วแทงสอดชอกคอ ชมพลาระทึบใจจนพิษแล่นทั่วร่างขาดใจตายด้วยกัน)

ปี่พาทย์ทำเพลงโอด

(ฮเนาเห็นเห็นเหตุการณ์ รีบวิ่งเข้ามาจะห้ามนางลำหับแต่ไม่ทัน ฮเนาสลดเสียใจคร่ำครวญ)

ร้องเพลงแขกลพบุรี

กรรมกรรม ลำหับ เจ้าพี่เอ๋ย   ไม่เห็นเลย ว่าจะม้วย เป็นผี

เจรจากลอน คลอเพลง

พี่รักเจ้าเท่าดวงชีวี	หวังมอบชีพมารศรีจึงเสาะมา
แม้แต่เดิมเริ่มรู้ความตระหนัก	ว่าเอ็งกับชมพูารักกันหนักหนา
จะไม่ชิงรักหักหาญดวงกานดา	ด้วยความแสนเสน่หาหักอาลัย
ถึงจะยอมอมอดไม่เอิบเอื่อม	ก็ไม่เสื่อมซาคิดพิสมัย

ร้องเพลงแขกลพบุรี (ต่อ)

จะฝังรัก สลักรูป ไว้ภายใน   เจ้าคง ไม่ต้องตาย วายชีวา

ร้องเพลงแขกโคก

ค่อยระงับ กำสรด สลดจิต	นั่งพิณจ นึกสังเวช เป็นหนักหนา
เอื้อนออก ปากชม ชมพลา	เขาควร นับว่า ลูกผู้ชาย

เจรจากลอน คลอเพลง

ชื่อตรงจงรักไม่หักหวน	จนจวนดับชีพสูญสลาย
ไม่รังเกียจกันเห็นแก่กาย	หมายแต่สุขของสุตาดวงใจ
ตัวกูซึ่งเป็นผู้รักคนหนึ่ง	ไม่เท่าถึงเทียมเทียบเปรียบเขาได้
ซ้ำเป็นผู้ก่อเหตุเภทภัย	ให้เขาบรรลัยทั้งสองคน

ร้องเพลงแขกโคก (ต่อ)

แม้จะมี ชีวิต อยู่ตราบใด	นึกขึ้นมา เมื่อไร ไม่เป็นผล
คงจะ พาจริต จิตวิกล	สุดจะทน ทุกข์ทเวษ ทรมาน

(ฮเนาเง้อบาเดะขึ้นแล้วแทงทะลุอกซ้าย ตายเคียงกันสามคน)

ปี่พาทย์ทำเพลงโอด

ม่านปิด

จบ